

BUSH VERSUS GERLACH

Jos Bielders

De herinneringen raken zo langzamerhand wel uitgeput in deze rubriek* en met goedvinden van de redactie ga ik geleidelijk aan over op de meer actuele gebeurtenissen in ons dorp. Daar is nu ook wel een historisch zeer belangrijke reden voor aan te voeren. Nu ik dit schrijf staat er een grote gebeurtenis voor de deur die, als u dit leest, Houthem behoorlijk op de wereldkaart heeft gezet. De president van de Verenigde Staten van Amerika, toch niet de eerste de beste toerist, logeerde in ons mooie dorp aan de Geul. Voorzover de geschiedenis van Houthem mij bekend is, is dat de eerste keer. De beelden gingen de wereld over en zorgden ervoor dat de generaties na ons van dat unieke feit kunnen genieten. Moeten wij het in dit onvolprezen blad doen met meestal oude foto's uit de Houthemse historie, onze nazaten worden straks verwend met alle denkbare beelden die tegenwoordig uit de moderne media je huiskamer binnenrollen en die in detail weergeven of "George dubbel you" zijn neusharen goed heeft bijgeknipt.

Bush in Houthem. Hij zal ervan opkijken. De Texaanse dorre grond, waar hij vandaan komt, haalt het natuurlijk nooit bij de juist nu zo groene velden en de charmante ligging van Houthem in het fraaie in bloei staande Geuldal. St Gerlach, die na zijn bekering wars raakte van alle uiterlijk vertoon, zal vanuit zijn holle eik met gemengde gevoelens toekijken op alle glitter en glamour die deze cowboy in maatkostuum uit Amerika omringt. Dure limousines, chique geklede mannen en vrouwen die aanzitten aan het diner in het naar hem genoemde kasteel. Voor Gerlach had de eenvoud van de eik, het regenwater uit de put, de mantel waarin hij zich kleedt, meer eeuwigheidswaarde dan al die opsmuk die deze, naar veler gevoel, machtigste man ter wereld het cachet geeft om zijn invloed kleur te geven. Het is toch vooral het decorum dat dit soort mensen de macht geeft waar ze zich zo graag op beroepen. Als je dat er allemaal afpelt blijft slechts een kleine cowboy over die het nooit zal halen bij de statuur van de man in de eik.

Als u mij vraagt, waar sta je het dichtste bij, dan beken ik graag kleur. Ik sta vele malen dichterbij Gerlach. Toch meer om trots op te zijn dan op een Texaanse playboy die rondreist in een vliegtuig waar alle dorpelingen - bij wijze van spreken - royaal in zouden passen.

En een ding mist de machtige bezoeker van mijn dorp in elk geval: de macht om het verleden te herscheppen; hij mag al blij zijn als hij de toekomstige vier jaar politiek overleeft. Een kerk zal er voor hem nooit komen. Een noot in de Houthemse geschiedenis wel.

* Herinneringen uit mijn Houthemse jeugd